

### [Statsministeren.]

kømpende Finlands Smør- og Fedtstof-forsyning er 150 g om Maanedet pr. Individ, medens Danmark har en maanedlig Smørtildeling paa 1 500 g pro persona?"

Med Hensyn til dette Spørgsmaal kan jeg sige, at Regeringen har længe været opmærksom paa Finlands mangelfulde Forsyning og har deltaget i Bestræbelser af forskellig Art for at skaffe Ting, som savnedes og ønskedes i Finland, men det maa dog erindres, at vore Landbrugsprodukter er praktisk talt vor eneste Salgsvarer, en Salgsvarer, der er livsvigtig for det danske Samfund, thi ved Afsætningen af Landbrugsprodukterne skaffer vi Raastoffer, som igen muliggør nogen Produktion her i Landet. Vi har, som man ved, haft en betydelig Arbejdsløshed at bekæmpe som Følge af Mangel paa Raastoffer. Ved Hjælp af den Tilførsel, vi kan opnaa, holdes der altsaa nogen Produktion i Gang, og derved skaffes Arbejde og Indtægt for en Del af det danske Folk. Uden Eksportvarer vilde der blive lukket for denne Mulighed. Denne Hovedregel er det nødvendigt at iagttage ogsaa ved Overvejelse af Hjælpeforanstaltninger til Finland og andre Lande. Selvfølgelig er der Sympati for Finland nu, ligesom der var det under Krigen i 1939—40.

Der er i Forespørgselen foretaget en Sammenligning mellem Finlands og Danmarks Smørrationer, men saa let lader Sammenligningen sig nu ikke gøre. For Finland gælder det, at den normale Ration i December Maaned paa 150 g ikke gælder for Personer under 16 Aar; de faar nemlig 500 g. Endvidere gælder den ikke Personer med haardt Arbejde; de faar ogsaa 500 g. Og endelig er de indkaldte Styrker, saa vidt vides, heller ikke undergivet de for Civilbefolkningen gældende Rationeringsregler. Men i Forhold til dansk Forbrug er det naturligvis underordnet, om de faar 150, eller om de faar 500 g, for de Rationer, der er fastsat, er smaa, og derfor har Regeringen ogsaa gentagne Gange beskæftiget sig med Spørgsmaalet.

Danmark er for at sikre Eksport og Indførsel af Raastoffer gaaet ned med sit eget Forbrug af Fedtstoffer til 60 pCt. af det normale Forbrug, og det maa erindres, at Margarineproduktionen er standset helt i Danmark, hvor et Forbrug af ca. 85 000 t Margarine flyttes delvis over paa Smør.

Problemet Forbrug af Smør maa ogsaa behandles under Hensyn til Sædvane, og den er meget forskellig i de forskellige Lande,

ligesom Rationeringen ogsaa viser Forskelligheder. Efter de sidste Indberetninger, der foreligger for Udenrigsministeriet, har man eksempelvis i Italien en Ration paa 50 g Smør og 50 g Olie pr. Uge, i Frankrig 105 g pr. Uge, i Belgien 105 g pr. Uge, i Holland 184 g, i Sverige 250 g, i Norge 280 g — men dette sidste er en ældre Meddelelse, som muligt kan være ændret siden — og i Tyskland 266 g. Forholdene med Hensyn til Adgangen til Fedtstoffer, til Fedt, Margarine og Olie, ligger forskellig i de forskellige Lande, og Sammenligninger kan derfor ikke gøres direkte, saaledes som det er tilsigtet med Forespørgselen. At Danmark har en forholdsvis og tilsyneladende stor Smørration, kan ikke vække Forundring, naar man dog hører, at Forbruget er sunket til 60 pCt., og naar man erindrer, at dette Næringsmiddel produceres her i Landet og altid har været forbrugt i en betydelig Mængde. Før Krigen var Danmarks Forbrug 30 kg pro persona; før Krigen forbrugte Finland mellem 12 og 15 kg pro persona.

Hvad angaar Forsyning til Finland, kan jeg i øvrigt oplyse, at der har været ført Forhandlinger, og der føres fremdeles Forhandlinger. I Sommer strandede Forsøget af Grunde, der ikke kan tilskrives Danmark, og det gælder ogsaa om senere Forhandlinger, at de ikke har ført til Resultater. Men i øvrigt kan det i denne Forbindelse nævnes, at Finlands Smør- og Margarineration ogsaa har været betydelig større. Indtil for ganske nylig var den 750 g pr. Maaned, den nedsattes i Oktober eller November Maaned til 600 g, men siden er altsaa Nedsættelsen øjensynlig fortsat, saaledes som jeg har nævnt, til meget forskellige Maal for de forskellige Kategorier af Befolkningen. Der har nu i nogen Tid været forhandlet med Finlands-hjælpen om Tilvejrbringelse af en Ordning efter andre Linier end dem, der er antydet i Forespørgselen, og jeg haaber, at disse Forhandlinger fører frem til et Resultat.

Til det, jeg før har sagt om Levnedsmidlernes vigtige Formaal som Eksportvarer, kan jeg endnu føje, at Danmark ikke har været indstillet paa at forsyne de nordiske Lande med Næringsmidler, men trods Nedgangen i Landbrugsproduktionen er vor Eksport til Finland steget til det tredobbelte i Værdi af, hvad den var i Tiden før Krigen. Der bestaar et stærkt Ønske hos Regeringen om at komme det finske Folk til Hjælp; det er os bekendt, at der er Trang i Finland, og der føres stadig Forhandlinger om Tilvejrbringelse af en Ordning.